



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ διθνοῦς ἐλέγχου.

ΝΟΜΟΣ ΒΦΙΘ'

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις τοῦ Διθνοῦς Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 1.

Συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς προκαταρκτικῆς πράξεως περὶ εἰρήνης μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 6 18 Σεπτεμβρίου 1897 ὑπὸ τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων, καὶ τῷ τελευταίῳ ἄρθρῳ αὐτῆς, δι' οὗ κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ αἱ ῥῆτραι τῆς αὐτῆς πράξεως, ἡ εἰσπραξις καὶ ἡ διάθεσις προσόδων ἐπαρκῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποζημιώσιν δανείου καὶ τῶν ἄλλων Ἐθνικῶν χρεῶν τίθενται ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἀντιπροσώπων τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων, ἐδρευούσης ἐν Αῠθῆναις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἣτις θέλει λειτουργεῖ μέχρι ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ συνομολογηθέντων εἰς χρυσὸν δανείων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδεδωμένων νέων δανείων, ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν ἑξ', ἧτοι ἐξ' ἑνὸς μέλους δι' ἐκάστην τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων. Ἐκάστη Δύναμις διορίζει τὸν Ἀντιπρόσωπον αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ διρισμὸς οὗτος ἀνακοινεῖται προηγουμένως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὰ διπλωματικὰ ἔθιμα.

Ὁ ἔλεγχος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξασκηθῆσεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πᾶσιν τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, αἵτινες προορίζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν:

1) τοῦ δανείου εἰς χρυσὸν, ὅπερ συνομολογηθῆσεται διὰ τὴν πληρωμὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, ὀρισμένης εἰς Λιρ. Τουρκ. 4,000,000, καὶ τῶν ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας ἰδιωτῶν, ὑπολογιζομένων εἰς Λιρ. Τουρκ. 100,000, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης.

2) τοῦ ἠγγυημένου ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ρωσσίας δανείου τοῦ 1833.

3) τῶν εἰς χρυσὸν παγίων καὶ χρεολυτικῶν δανείων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συνομολογηθέντων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1893 περιλαμβανομένων.

4) τῶν δανείων ἅτινα συνομολογηθῆσονται διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 μνημονευόμενας ἀνάγκας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων ἀπολαμβάνουσι τῶν

δικαιωμάτων, ὧν ἀπολαύει καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι διαπεπιστευμένων Πρεσβειῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπεύει ταύτην παρὰ τῆ Ἑλληνικῆ Κυβερνήσει καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων. Θέλει ὑπογράφει ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὰς πράξεις καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ θέλει ἐπιβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου θέλουσιν ἀσκήσθαι ἀλληλοδιαδόχως ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ ἑξάμηνον.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τὰ μέλη, τὰ ἀσκήσοντα τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, ἐκλεθῆσονται ὑπὸ τῶν συναδέλφων αὐτῶν. Ἡ προεδρεία θέλει κατόπιν ἀνατίθεσθαι ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἀλφαιβητικὴν τάξιν τῶν ἐκπροσωποῦμένων Δυνάμεων.

Ἐν τούτοις οὐδὲν μέρος δύναται νὰ περιβληθῆ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, ἐὰν δὲν ἀποτελῆ μέρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους.

Τὰ καλούμενα εἰς τὴν προεδρίαν μέλη κατὰ τὴν τεταγμένην τάξιν διαδοχῆς, δικαιούνται ὅπως μὴ ἀποδεχθῶσι ταύτην.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Προέδρου τὰ καθήκοντα αὐτοῦ θέλει ἐξασκεῖ ἕτερον μέρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἀναδοχῆ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀνακοινεῖται τῆ Ἑλληνικῆ Κυβερνήσει.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἡ παρουσία τριῶν μελῶν τοῦλάχιστον εἶνε ἀναγκαία, ὅπως αἱ διασκέψεις ὦσιν ἐγκυροὶ καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκτελεστοῦν. Τὰ ἀπόντα ἢ κωλυόμενα μέλη δύνανται νὰ διαβιβάξωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν δι' ἐγγράφου.

Αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις ἄνευ τῆς συμμετοχῆς πάντων τῶν μελῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν, ἐὰν δύο τῶν μελῶν ζητήσωσι ταῦτο ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνός. Ἡ δευτέρα διάσκεψις ἔσται ὀριστικῆ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τῆ Ἑλληνικῆ Κυβερνήσει καθ' ἑξάμηνίαν τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ὑποβάλλει ἐπίσης ἐτησίαν ἔκθεσιν, ἣτις δημοσιευθῆσεται διὰ τοῦ τύπου.

Τὰ ἐξόδα διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα ὀρίζονται κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς φρ. 150,000, περιλαμβανομένων ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ 60,000 φρ. διὰ τὰς μισθοδοσίας τῶν ἐξ ἀντιπροσώπων, ληφθήσονται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δανείων ὑπεργγῶν ἐσόδων.

Τὸ κατ' ἀνώτατον ὅρον ὀρισθὲν ὡς ἄνω ποσὸν ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ πενταετίαν, τῆ κοινῆ συμφωνίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐξ Δυνάμεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου ἔτους

τὸν προϋπολογισμόν τῶν δαπανῶν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, κοινοποιούμενον τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει τὸν ἐσωτερικὸν αὐτῆς κανονισμόν καὶ ἀνακοινώσει τοῦτον τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Κυβέρνησις προνοεῖ διὰ τῶν ἀναγκαίων μέτρων περὶ ἀσφαλείας τοῦ καταστήματος τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 5

Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει ὑπὸ τὴν ἐν ἄρθρῳ 36ῳ ὀριζομένην ἐπιφύλαξιν τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἀναγκαιότητας πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰς κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους χορηγουμένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συντάξεις καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Νόμων τούτων κανονιζόμενας μηνιαίας κρατήσεις.

Αἱ συντάξεις αὗται δὲν δύνανται νὰ κανονισθῶσιν ἐπὶ τῇ βῆσει μισθοδοσίας ἀνωτέρας τῶν 5,000 δραχμῶν κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 6.

Θέλει διορίζεσθαι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς Βασιλικὸς ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει χρησιμεύει πρὸς συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν.

Ὁ Ἐπίτροπος οὗτος ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ Δημοσίου ἐν εἰς χρυσὸν χρέους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ προῖόν τοῦ συνολογηθησομένου δανείου διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν καὶ διὰ τὰς πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀποζημιώσεις, περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν ἄρθρῳ 1ῳ, τηρηθήσεται ἐξ ὀλοκληρίου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ἥτις χρησιμοποήσει τοῦτο διὰ τὰς γενησομένας τῇ Τουρικῇ πληρωμῆς διὰ λογαριασμόν καὶ καθ' ὑπόδειξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ὑπολοίπον τεθήσεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους, ὅπως διατεθῆ διὰ Β. Διατάγματος κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ἐκτελεσθήσεται συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους διατάξεις καθ' ἃς θέλει ἐπιτραπῆ ἢ ἐκδοεῖς αὐτοῦ τῇ συγκαταθέσει τῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τοῦ 1833 ἐξῆκολουθεῖ ἐκτελουμένη συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16|28 Δεκεμβρίου 1864 ταυτοσύμῳν διακρίνωσιν τῶν ἐγγυηθεισῶν τῶν ἰσχυρίων τοῦτο Δ. νόμῳ. τὴν ἀπὸ 15 27 Ἰανουαρίου 1865 ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ το ἄρθρον 6ῳν τῆς ἀπὸ 17 29 Μαρτίου 1864 συνθήκης μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων

5 ⁰ / ₀	1881
5 ⁰ / ₀	1884
4 ⁰ / ₀	1887 (Μονοπωλίων)
4 ⁰ / ₀	1889 (παγίου)
5 ⁰ / ₀	1890 (Πειραιῶς-Δαρδανέων)
5 ⁰ / ₀	1893 (κερφαλοποιήσεως)

ἐκτελεσθήσεται ἐν τῷ μέλλοντι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι νόμῳ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προμηθευθήσεται διὰ δανείου 55 ἑκατομμυρίων φράγκων χρυσῶν πραγματικῶν κερφαλίων τὰ ἀναγκαιὰ ποσά,

1) πρὸς κλύψιν τοῦ ἐλλείμματος τῆς χρήσεως 1897.

6) πρὸς ἐξόρλησιν ἢ μετατροπὴν τοῦ εἰς χρυσὸν κυανομένου χρέους, ἀνερχομένου εἰς φρ. 31,375,093.35/100.

γ) πρὸς ἐπιτέλῃσιν τῶν πληρωμῶν σίτινες ἐνεργηθήσονται

κατὰ τὸ 1898 εἰς τοὺς κατόχους ὁμολογιῶν τοῦ ὑφισταμένου εἰς χρυσὸν χρέους τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 1, 14 καὶ 15 τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Νόμῳ κανονισμοῦ.

Τὰ ἐλλείμματα τοῦ ἔτους 1898 καὶ τῶν ἐπομένων ἐτῶν δύνανται ἐπίσης νὰ καλυφθῶσι διὰ δανείων, ὧν ὁ ἀνώτατος ὅρος ὀρίζεται εἰς 20 ἑκατομμύρια φράγκων πραγματικῶν εἰς χρυσὸν, καὶ ἅτινα θέλουσιν ἐκδοθῆ βαθμικῶς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, τῇ συναίνεσει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ προῖόν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων δανείων τηρηθήσεται καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει τὸ χρησιμοποήσει ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων ἐκτελεσθήσεται συμφώνως ταῖς νομίμους διατάξεις καθ' ἃς θέλει ἐπιτραπῆ ἢ ἐκδοεῖς, τοῦ μὲν πρώτου δανείου τῇ συναίνεσει τῶν Δυνάμεων, τῶν δὲ ἐπομένων δανείων τῇ συναίνεσει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς χρυσὸν δανείων ὑπεργύων προσόδων.

Ἄρθρον 11.

Προαρίζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 ἕως 10 προβλεπομένων δανείων, αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι,

α) τῶν Μονοπωλίων ἄλατος, πετρελαίου, πυρῆων, παιγνιοχάρτων, σιγαροχάρτου καὶ σιμύριδος τῆς Νάξου, ἢ ἐξ ὧν ἐτησίᾳ πρόσοδος ὑπολογίζεται εἰς δρ. 12,300,000	
β) τῶν δικαιοματίων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἢ ἐξ ὧν ἐτησίᾳ πρόσοδος ὑπολογίζεται εἰς	» 6,600,000
γ) τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 καθοριζομένων, ἢ ἐξ ὧν ἐτησίᾳ πρόσοδος ὑπολογίζεται εἰς	» 10,000,000
δ) τῶν εἰσπραγματικῶν τελῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς εἰσπραττομένων, ἢ ἐξ ὧν ἐτησίᾳ πρόσοδος ὑπολογίζεται εἰς	» 10,700,000

Σύνολον δρχ. 39,600,000

Ἐκ τῶν ἀκαθάριστων τούτων προσόδων καταβάλλονται ἐκτος τῶν ἐν ἄρθροις 4 καὶ 2δ ἀνερχομένων δαπανῶν,

1) αἱ χρησιμοποιεῖται προμήθειαι τῇ Ἐταιρείᾳ κατὰ τὸ ἄρθρον 14.

2) τὰ καταβάλλόμενα ποσὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐταιρείας πρὸς ἐκτέλῃσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 προβλεπομένων ἀγορῶν.

3) αἱ δαπάναι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ κινητοῦ ἐπιστήματος, τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου καὶ τῶν ταινιῶν καὶ σημάτων περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 15 ἕως 20 τοῦ νόμου τούτου.

Αἱ λοιπαὶ δαπάναι εἰσπραχθέντες τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων προωρισμένων δημοσίων ἐσόδων καταβάλλονται ἀπευθείας ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Τὰ πλεονάσματα, ὧν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Νόμῳ κανονισμοῦ, προστίθεται μέρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 μνημνευομένων δανείων, ὑπολογίζονται μόνον ἐπὶ τῶν προσόδων,

1) τῶν Μονοπωλίων (περὶ) ἀμβανουμένης τῆς Ναξίας σιμύριδος).

2) τῶν δικαιοματίων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

3) τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 καθοριζομένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῶν νομίμων φορολογικῶν ὀρων ἐνὸς ἢ πλείοτερον ἐκ τῶν ἀνωτέρω τριῶν δημοσίων ἐσόδων, ἢ ἐκ τῆς αὐξήσεως ταύτης πραγματικῆς πρόσοδος θέλει ἀναλογίζεσθαι ὑπο τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, κατὰ βῆσεις ἐκ τῶν προτέρων συμφωνητέας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἐκπιπτεσθαι κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν πλεονασμάτων.

Ἄρθρον 12.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐξαμηνίας τὰ πραγματικῶς καταβαλλόμενα εἰς τὴν Διεθνή Ἐπιτροπὴν ποσὰ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανειῶν ὑπεγγύων προσόδων, δὲν ἤθελον ἀνέλθει εἰς 85 % τοῦ συνόλου τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπολογισθεῖσων εἰσπράξεων, προορίζονται ἀπὸ τοῦδε διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐξῆς τελωνείων.

- 1) Λαυρείου, οὗ αἱ ἀκαθάριστοι ἐτήσια εἰσπράξεις ὑπολογίζονται εἰς δραχ. 1,500,000
- 2) Πατρῶν, οὗ αἱ ἀκαθάριστοι ἐτήσια εἰσπράξεις ὑπολογίζονται εἰς δραχ. 2,400,000
- 3) Βόλου, οὗ αἱ ἀκαθάριστοι ἐτήσια εἰσπράξεις ὑπολογίζονται εἰς δραχ. 1,700,000
- 4) Κερκύρας, οὗ αἱ ἀκαθάριστοι ἐτήσια εἰσπράξεις ὑπολογίζονται εἰς δραχ. 1,600,000

Αἱ πρόσθετοι αὗται ἐγγυήσεις θὰ πραγματοποιῶνται διαδοχικῶς, καὶ μόνον μέχρι τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συνόλου τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γενομένου ὑπολογισμοῦ προσόδων.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς ἐπὶ τῶν προσθέτων τούτων ἐσόδων ἐγγυήσεως διακόπτεται κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζομένην τάξιν, ὅταν ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν κατὰ προτεραιότητα ὑπεγγύων ἐσόδων φθάσῃ ἐκ νέου τὸ ὑπολογιζόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ποσόν.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ὑπεγγύων προσόδων δὲν ἤθελε συμπληρωθῆ εἰκοσὶν ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων δανειῶν, τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀμέσως τὴν διαφοράν, συμμορφούμενον τῇ ὑποδείξει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τρόπος εἰσπράξεως τῶν ὑπεγγύων ἐσόδων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος Νόμου μνημονευομένων τελῶν καὶ ἐσόδων, περιλαμβανομένης τῆς διαχειρίσεως τῶν σήμερον ὑφισταμένων Μονοπωλίων τοῦ Κράτους, ἀνατίθεται εἰς Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις, τιθεμένην ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἐταιρείας ὡς καὶ ἡ σύμβασις, ἥτις συνομολογηθήσεται μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ αὐτῆς πρὸς διακανόνισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζομένων καὶ πρὸς ὀρισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῶν προμηθειῶν καὶ τοῦ εἶδους τῶν ἀτελειῶν, αἰτινες θέλουσι χορηγηθῆ τῇ Ἐταιρείᾳ, κυρωθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἀφοῦ ἤθελον γεῖναι ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων.

Τὸ ἐν λόγῳ Καταστατικὸν καὶ ἡ σύμβασις αὕτη, δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως εἴτε τοῦ Καταστατικοῦ, εἴτε τῆς ἀνω μνηθείσης συμβάσεως, ἢ ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἐγκρίσις τοῦ Καταστατικοῦ ἀνακληθήσεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀνάκλησις αὕτη δύναται ἐπίσης νὰ ἐπέλθῃ, κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, συναινέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἐταιρείας, ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῇ ἐντολῆς, ἢ Διεθνῆς Ἐπιτροπῆς συνεννοηθήσεται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς δι' ἑτέρας Ἐταιρείας, ἢ περὶ τῆς ἐραριστοῦ ἐτέρου τρόπου εἰσπράξεως, καὶ θέλει λάβει ἀμέσως τὰ ἐπι-

γόντως ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἐμπειστητευμένων αὐτῇ δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ὑφιστάμενα μονοπώλια τοῦ ἄλατος, τοῦ πετρελαίου, τῶν πυρῶν, τῶν παιγνιοχάρτων, τοῦ σιγαροχάρτου καὶ τῆς Ναξίας σμύριδος θὰ ἐξακολουθήσωσι διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδεδομένων Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα ταῦτα δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἐκδοθησομένων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Αἱ συμφωνίαι καὶ παραγγελίαι διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ πετρελαίου θὰ κοινοποιῶνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν διεθνή Ἐπιτροπὴν.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀγορῶν πυρῶν, παιγνιοχάρτων καὶ σιγαροχάρτου θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν παραχωρουμένων προσόδων συμφώνως ταῖς ἐγκριμέναις ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς παραγγελίαις, δυνάμει συμφωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως, αἰτινες ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων θέλουσι συνομολογεῖσθαι μετὰ προηγουμένην μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συνεννόησιν.

Ὁ τύπος τῶν σημάτων τῶν ἐπιτιθεμένων ἐπὶ τῶν δοχείων τοῦ πετρελαίου, τῶν κυτίων τῶν πυρῶν καὶ τῶν δεσμίδων τῶν παιγνιοχάρτων, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μονοπωλίου, θὰ προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὄροι τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς πωλήσεως τῆς Ναξίας σμύριδος κανονισθήσονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ δικαιώματα θὰ καταβάλλωνται ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς χρήσεως ταινιῶν, ὧν ὁ τύπος κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17.

Προορίζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου χρέους τὰ τέλη χαρτοσήμου τὰ εἰσπραττόμενα διὰ τῆς χρήσεως σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ διὰ τῆς ἐπιθέσεως κινητοῦ ἐπισήματος, ἐξαιρουμένων τῶν προξενικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν καὶ τοῦ τέλους εἰσιτηρίων θεαμάτων, χορῶν, συναυλιῶν κλπ.

Ἡ εἰδικὴ ἐπισφράγισις καταργεῖται ἐπὶ τῶν τίτλων καὶ ἐγγράφων τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ ΑΧΚΕ' Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887. Οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἐγγράφα ταῦτα θὰ συντάσσωνται τοῦ λοιποῦ ἐπὶ ἐνσήμου χάρτου, ἢ θὰ ἐφοδιάζωνται διὰ κινητοῦ ἐπισήματος.

Ἡ εἰδικὴ ἐπισφράγισις δὲν δύναται ἐφεξῆς νὰ ἐφαρμόδῃ πρὸς εἰσπραξίν τελῶν χαρτοσήμου ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου καθισταμένων ὑπεγγύων.

Οἱ τύποι τοῦ χαρτοσήμου καὶ τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος, ὧν γενήσεται χρῆσις ἐν τῷ μέλλοντι, κανονισθήσονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18.

Τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη τῶν τελωνείων, ὧν αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται ὡς ὑπεγγυοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους, κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12, εἰσπράττονται διὰ τῆς χρήσεως εἰδικοῦ ἐπισήματος, οὗτινος ὁ τύπος ὀρισθήσεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅπερ ἐπιτίθεται ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων λειτουργῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 19.

Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθειῶν ταινιῶν, χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος, εἰδικῶν ἐνσήμων καὶ σημάτων, κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ παραγγελίαι θὰ γίνωνται ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτρο-

πής. Τὰ ἀνωτέρω εἶδη θὰ τοποθετῶνται ἐν ἀποθήκῃ αὐ-
τῆς, ἥτις ἰδρυθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ τεθήσεται ὑπο τὴν
οὐλαξίν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ πρὸς κατανάλωσιν παράδοσις τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν θὰ
γίνωνται ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ἥτις δύναται νὰ
χρησιμοποιήσῃ πρὸς τοῦτο τὴν σύμπραξιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ
14 προβλεπομένης Ἑταιρείας.

Οἱ ὅροι τῆς συμπράξεως ταύτης θέλουσι προσδιορισθῆ διὰ
τῆς συνομολογηθησομένης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου
καὶ τῆς Ἑταιρείας ταύτης.

Ἡ πρὸς κατανάλωσιν παράδοσις τῶν ταινιῶν, τοῦ χαρ-
τοσήμου, τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος, τοῦ σιγαροχάρτου καὶ τοῦ
εἰδικοῦ ἐνσήμου, θὰ γίνηται μόνον ἐπὶ πληρωμῇ τοῖς με-
τρητοῖς.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἀκύρωσις τῶν ταινιῶν τοῦ καπνοῦ ἐκτελεῖται διὰ τῆς
ἐπιθέσεως ἐπὶ τῶν πωλουμένων δεμάτων ὑγράς σφραγίδος
καλυπτοῦσης συγχρόνως τὴν ταινίαν καὶ τὸ περιτύλιγμα τοῦ
δέματος.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ χαρτοσήμου συντελεῖται διὰ τῆς χρή-
σεως αὐτοῦ.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος ἐκτελεῖται διὰ τῆς
διαγραφῆς αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν περὶ χαρτοσήμου Νό-
μων καὶ Β. Διαταγμάτων, ὑπὸ τῶν πιούντων χρήσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκύρωσις τῶν εἰδικῶν ἐνσήμων γίνεται διὰ διατρή-
σεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων εἰς οὓς εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ
ἐκδοσις τῶν ἀποδείξεων ἐξοφλήσεως τῶν τελωνιακῶν τελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Παράδοσις καὶ ποινάι.

Ἄρθρον 21.

Ἄν οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τελωνείων, ὧν αἱ πρόσοδοι ὡς ὑπέ-
γνοι εἰσπράττονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν τῷ παρόντι
ἀναφερομένων δανείων παραλείπωσι τὴν ἐπιθέσιν τῶν ὑπὸ
τοῦ ἄρθρου 18 προβλεπομένων εἰδικῶν ἐνσήμων κατὰ τὴν
ἐκδοσιν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐξοφλήσεως, τιμωροῦνται κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 182 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Οἱ ἰδιῶται, οἵτινες ἤθελον συνεργήσῃ εἰς τὴν παράβασιν
ταύτην, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπιβαλλομένης ποινὰς ἐπὶ ὑπέξ-
αιρέσει.

Ἄρθρον 22.

Ἡ παραποίησης ἢ ἡ ἀλλοίωσις τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ κι-
νητοῦ ἐπισήματος καὶ τοῦ εἰδικοῦ τελωνιακοῦ ἐνσήμου, τι-
μωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 235 τοῦ ποινι-
κοῦ Νόμου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 238 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρ-
μοζοῦνται κατ' ἐκείνων οἵτινες ἤθελον συνεργήσῃ εἴτε εἰς τὴν
παραποίησιν ἢ ἀλλοίωσιν τῶν σφραγίδων, εἴτε εἰς τὴν κυ-
κλοφορίαν παρακεχαραγμένων χαρτοσήμων ἢ κινητῶν ἐπιση-
μάτων ἢ τελωνιακῶν ἐνσήμων, ὡς καὶ κατ' ἐκείνων οἵτινες
ἤθελον κατασκευάσει πλάκας, τύπους ἢ ὄργανα σημάσεως
διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος,
ἢ τοῦ τελωνιακοῦ ἐνσήμου, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Κυβερνή-
σεως ἐκ συνεννόησεως μετὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 23.

Ἡ παραποίησης τῶν ἐν ἄρθροις 15 καὶ 16 μνημονευομέ-
νων σημάτων καὶ ταινιῶν τοῦ καπνοῦ τιμωρεῖται κατὰ τὸ
ἄρθρον 262 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἡ ἄνευ ἀδείας κατασκευὴ πλάκων χρησιμευσουσῶν εἰς
τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν θεωρεῖται ὡς ἀπόπειρά παραποίη-
σεως καὶ τιμωρεῖται ὡς τοιαύτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Διάθεσις τοῦ προϊόντος τῶν ὑπεγγύων ἐδό- δων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς χρυσὸν δημοσίων δανείων.

Ἄρθρον 24.

Πάντα τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 14

ἀναφερομένης Ἑταιρείας κατατίθενται ἐξ ὀλοκλήρου ἅπαξ
τουλάχιστον τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐλέγχου, ἢ
κατ' ἐντολὴν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-
πεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις θέλει τηρεῖ ταῦτα εἰς λογαριασμὸν
τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τό-
κων ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, οὐδὲ λαμβάνει προμήθειαν ἐπὶ
τῶν πληρωμῶν. ἄς θὰ ἐκτελεῖ κατ' ἐντολὴν τῆς Διεθνούς
Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τροπὴ εἰς χρυσὸν ἢ εἰς συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ
τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστης ἑξαμηνίας, ἐνεργεῖται ἐντὸς δέκα
πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ λογαριασμὸν τῆς Διεθνούς Ἐπι-
τροπῆς καταθέσεως, δυνάμει διαταγῶν αὐτῆς, τῇ συμπράξει
ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εὐθύνεται διὰ τὴν ἀνελλιπῆ πλη-
ρωμὴν τῶν συναλλαγμάτων, εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ὁποίων ὁ
ἀντιπρόσωπος αὐτῆς δὲν ἤθελον ἀντιτείνει, θέλει δὲ λαμβά-
νει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προμήθειαν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν
συναλλαγμάτων, διὰ τὰ ὅποια ἤθελον αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐγ-
γυθῆ.

Αἱ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου
κανονισθήσονται διὰ συμβάσεως συνομολογηθησομένης τῇ
ἐγκοισι τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως
καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καταθέτῃ προσωρινῶς
ἐπὶ τόκῳ διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου
χρέους τὰ εἰς χρυσὸν τραπέντα ποσά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξασφαλίζει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δια-
φόρων εἰς χρυσὸν δανείων, συμμορφουμένη πρὸς τὰς δια-
τάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Πρὸς τοῦτο θέλει καταβάλλει
εἰς τὰ Καταστήματα, εἰς ἃ τυγχάνει ἀνατεθειμένη ἡ ὑπε-
ρεσία αὐτῶν, ἐγκαίρως καὶ τὸ βραδύτερον ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ
ἐκάστης λήξεως, τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
τοκομεριδίου καὶ τοῦ χρεολυσίου τῶν εἰς χρυσὸν δημοσίων
χρεῶν, περιλαμβανομένης τῆς προμηθείας τῶν ἐν λόγῳ
καταστημάτων.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐλέγχει τὴν κανονικὴν διαχείρισιν τῶν
ποσῶν τούτων ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ καταστημάτων.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ ἐκ συμφώνου μετὰ
τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξαγορὰν ἢ τὴν κλή-
ρωσιν τῶν ἐξοφλητέων τίτλων, συμφωνῶς πρὸς τὰς διατά-
ξεις τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Νόμῳ κανονισμοῦ, ὡς καὶ
τῶν ἐν ἄρθροις 7 καὶ 10 ἀναφερομένων νομίμων διατάξεων,
καὶ ἐπιβλέπει τὴν ὑκρωσιν τῶν τίτλων τούτων.

Τα ἐξόδα προμηθείας, τὰ καταβλητέα εἰς τὰ ἐν τῇ ἀλ-
λοδαπῇ καταστήματα, εἰς ἃ ἀτεθῆσεται ἢ εἰσπραξίαι τῶν
συναλλαγμάτων, οἱ δαπάναι μεταφορᾶς τοῦ χρυσοῦ εἰς τὴν
ἀλλοδαπὴν καὶ ἡ μεσιτεία διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ συναλλάγ-
ματος καὶ τοῦ χρυσοῦ προαφαιροῦνται ἐκ τῶν παραχωρουμέ-
νων προσόδων.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐκ συμφώνου μετὰ
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ
περιπτώσεων ἀπωλείας, κλοπῆς, καταστροφῆς ἢ φθορᾶς τῶν
τίτλων τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους, ἐφ' ὅσον περὶ τού-
των δὲν προβλέπει ὁ Νόμος.

Ἄρθρον 27.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἰονδή-
ποτε φόρον γενικὸν ἢ εἰδικὸν οὔτε ἐπὶ τῶν τίτλων, τόκων
καὶ ἐξοφλουμένων κεφαλαίων τῶν ἐν ἄρθροις 7 ἕως 10
μνημονευομένων δανείων, οὔτε ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν προερ-
χομένων ἐκ τῶν παραχωρουμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν
δανείων τούτων προσόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ Δημοσίου χρέους εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρον 28.

Τὸ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐκ δανείων χρεολυτικῶν καὶ παγίων δημόσιον χρέος, ἀνερχόμενον εἰς κεφάλαιον δραχμῶν 60,723,795, καὶ τὸ ἐξ ἐντόκων γραμματίων ἀνερχόμενον εἰς δρ. 18,345,362.24, θέλει ἐνοποιηθῆ διὰ Νόμου καὶ τραπῆ εἰς νέον δάνειον χρεολυτικὸν δι' ὁμολογιῶν, οὗτινος ἡ ὑπηρεσία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 3,900,000.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ποσὸν ἐντόκων γραμματίων, ἀτινα τὸ Κράτος δύναται νὰ ἐκδώσῃ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐντόκων γραμματίων, ὀρίζεται εἰς 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατ' ἀνώτατον ὄρον.

Τοῦ ἀνωτάτου τούτου ὄρου δὲν δύναται νὰ γείνη ὑπέρβασις, εἰμὴ τῇ συναίνεσει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 30.

Τὸ δυνάμει τῶν περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας Νόμων χρέος τοῦ Κράτους εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀνερχόμενον εἰς 74,000,000 δραχμὰς, ὡς καὶ τὸ ἠγγυημένον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν χρέος εἰς κέρματα μιᾶς καὶ δύο δραχμῶν, ἀνερχόμενον εἰς 20,000,000 δραχμῶν, ἐξορληθήσονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 δι' ἑτησίων καταβολῶν, ὧν ὁ κατώτατος ὄρος ὀρίζεται εἰς 2,000,000 δραχμῶν.

Ἡ ἀπόσβεσις αὕτη δύναται νὰ παύσῃ τῇ συναίνεσει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ὅταν τὸ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια χρέος τοῦτο περιορισθῇ εἰς 40,000,000 δραχμῶν.

Οὐδὲν νέον δάνειον ἐπὶ ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ δύναται νὰ συνολογηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, πρὶν ἢ τὸ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ ὑφιστάμενον δάνειον ἐντελῶς ἐξορληθῇ.

Οὐδεμίαν ἑτέρα ἐκδοσις πιστωτικοῦ νομίσματος δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἢ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐκείνων, αἵτινες ἤθελον γείνει διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, ἐντὸς τῶν κανονιζομένων ἢ κανονισθησομένων ὀρίων διὰ τῶν Καταστατικῶν τῶν συνεστημένων ἢ συσταθησομένων Τραπεζῶν ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 31.

Τὰ ποσὰ τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν καθ' ἑξαμηνίαν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων, περὶ ὧν πραγματεύονται τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 7ου μέχρι 10ου τοῦ παρόντος νόμου δάνεια, καὶ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 25 δαπάνας τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως διαθεθῶσιν ὡς ἑξῆς:

α') Εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ χρέους πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος καὶ τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

β') Εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δανείων, ἀτινα ἤθελον ἐκδοθῇ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀντὶ ἀναλόγου μέρους τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 προβλεπομένων εἰς χρυσὸν δανείων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1898 καὶ τῶν ἐπομένων ἐτῶν.

γ') Εἰς ὑπηρεσίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 28 καὶ 30 μνημονευομένων δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

δ') Εἰς τὰς ἑτησίως καταβολὰς τὰς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένας διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια δανείων.

Ἐὰν ἀπομείνῃ ὑπόλοιπον, ἢ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τοῦτο ἀμέσως εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους.

Καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τεθέντα ποσὰ, δυνάμει τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ προβλεπομένων πληρωμῶν, ἢ Κυβερνήσις ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἐμπροθέσμως τὴν πρὸς συμπλήρωσιν διαφορᾶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τῶν σχετικῶν τῇ ἐκτελέσει τοῦ παρόντος Νόμου ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρον 32.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τῶν συμφώνως ταῖς διατάξεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Βασιλικῶν Διαταγμάτων, λύεται αὕτη διὰ διαιτησίας.

Ἐὰν τὰ μέρη δὲν συμφωνῶσι περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς μόνου διαιτητοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἓνα διαιτητὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀρ' ἕως ἡμέρας ἤθελε ζητηθῇ ἢ διαιτησία.

Ἐὰν οἱ οὕτω διορισθέντες διαιτηταὶ δὲν συμφωνήσωσιν, ὁ διορισμὸς ἐπιδιαιτητοῦ ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν μερῶν ἢ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις εἶνε πάντοτε ἀνέκκλητος.

Ἄρθρον 33.

Αἱ ἀξιώσεις, ἃς ἦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 προβλεπομένη Ἐταιρεία ἤθελε τυχόν ἐγείρει κατὰ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις θὰ συνεννοῆται περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν διαφωνίᾳ μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμύζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Ἡ Ἐταιρεία ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ δύναται νὰ ὑποβάλῃ δι' αὐτοῦ πᾶν ὑπόμνημα, τίτλον, ἔγγραφον, καὶ ἀπόδειξιν, ἀτινα ἤθελε κρίνει χρήσιμα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 34.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δικαιούται εἰς παράστασιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, εἴτε ὡς ἐνάγουσα εἴτε ὡς ἐναγομένη, ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς δυοῖν προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων περιπτώσεων.

Διὰ τὴν ὑπογραφήν, κοινοποίησιν ἢ ἀποδοχὴν παντὸς ἐγγράφου δικαστικοῦ ἢ ἑτέρου, ἢ Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἀπαγορεύονται καὶ θεωροῦνται ἄκυροι, ὡς πρὸς τε τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, αἱ πράξεις ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως καὶ οἰωνδῆποτε ἄλλων συντηρητικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν μέτρων ἐπὶ τῶν ποσῶν, ἀξιών ἢ ἀπαιτήσεων, τῶν ὑποβεβλημένων εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπεργγύων προσόδων.

Ἄρθρον 35.

Πᾶς δημοσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελε διαθέσει παρα τὰ κεκανονισμένα ποσὰν εἰσπραχθῆν διὰ λογαριασμοῦ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ἔσεται προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὸ ὑπεξαιρηθῆν διὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ ποσὸν καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἐπὶ ὑπεξαιρέσει δημοσίων χρημάτων.

Τὰς αὐτὰς εὐθύνας ὑπέχει ἢ ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ παρόντος Νόμου μνημονευομένη Ἐταιρεία καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἐν ἡ περιπτώσει οὗτοι ἤθελον διαθέσει, παρὰ τὰ κεκανονισμένα, χρηματικὰ ποσὰ, εἶδη τῶν μονοπωλίων, χορτόσημα, ταινίας ἢ ἑτέρας ἀξίας.

Ἄρθρον 36.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα εἰσπράξεως καὶ τὰ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ὧν αἱ εἰσπράξεις εἰσὶν ὑπέγγυοι, ὅπως βεβαιῶνται περὶ τῆς ἀκριβοῦς

ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν Νόμων καὶ κανονισμῶν. Διακαίουνται δὲ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπίδειξιν παντὸς βιβλίου, λογαριασμοῦ ἢ λογιστικοῦ ἐγγραφοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἐπίσης νὰ διορίξῃ πρὸς τοῦτο πράκτορας, ὧν ἡ ἐκλογή εἶνε ἐγκριτέα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ πράκτορες οὗτοι θὰ ἀπολαύωσιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὴν χορηγομένην εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους προστασίαν. Οὗτοι θὰ ἀπευθύνωσι τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν τῇ Ἐπιτροπῇ, χωρὶς νὰ δικαιῶνται νὰ ἐπεμβαίνωσιν ἀπευθείας εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δικαιούται ἐπίσης νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐιδικῆν ἐπιβλεψίν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπεγγύων προσόδων.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες μετέχουσι τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπεγγύων προσόδων, θὰ ὑποβάλλωσι τῇ Διεθνῇ Ἐπιτροπῇ διὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθησόμενας ἐποχάς, λεπτομερεῖς ἐκθέσεις περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 37.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔρξιν τῶν τυχόν ἀνωμαλιῶν καὶ πρόληψιν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν.

Τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀντικαθιστᾶ τοὺς ὑπαλλήλους, ὧν ἡ ὑπηρεσία ἤθελε δώσει ἀφορμὴν εἰς ἠτιολογημένας κατ' αὐτῶν παραστάσεις.

Ἐν τῷ προσωπικῷ τῶν ὑπηρεσιῶν αἵτινες συμμετέχουσι τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπεγγύων προσόδων, οἱ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς τὴν Διεθνῇ Ἐπιτροπὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀφορμῶν, αἵτινες προὐκάλεσαν τὴν μετάθεσιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 38.

Ὁ παρῶν Νόμος δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἄνευ τῆς συναιρέσεως τῶν ἐξ Δυνάμεων.

Ἄν ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει, ὅτι ἡ ἐτησία πρόσσδος τῶν ὑπεγγύων φόρων καὶ ἐσόδων ὑπερβαίνει τὰ ποσὰ τὰ ἀναγκαζοῦντα εἰς ἐγγύησιν τῶν προβλεπομένων διὰ τοῦ παρόντος Νόμου δανείων, θέλει αὕτη ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρισίν τῶν Δυνάμεων τροποποιήσιν τῶν ἀρθρῶν 11 καὶ 12, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου νὰ ἐπέλθῃ μείωσις τῶν δικαιωμάτων τῶν κατόχων τῶν ὀφισταμένων σήμερον δανείων, οἷα, δικαιώματα, πηγάζουσιν ἐκ τοῦ παρηρητημένου τῷ παρόντι νόμῳ κανονισμοῦ.

Οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, οἱ σχετικοὶ πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰ τιμολόγια τῶν δημοσίων ἐσόδων, τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τύπον μονοπωλίων, δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τελῶν χαρτοσήμου, δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι μεταβάλλει τὰ τιμολόγια τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσαγωγῆς καὶ κατὰ τοὺς δώδεκα ἐπακολουθοῦντας μῆνας ἤθελεν ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης προκύψει ἐλάττωσις τῆς προσόδου τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διεθνούς Ἐπιτροπῆς τελωνείων ὑποβιβάξουσα τὸ σχετικὸν ἐσοδὸν εἰς ποσὸν κατώτερον τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ὁριζομένου ἐν τοῖς ἀρθροῖς 11 καὶ 12, ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καταστήσῃ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων δανείων ὑπεγγύους προσόδους συμπληρωτικὰς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς προσόδου, τὴν προκύψασαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων δασμολογιῶν.

Ἄρθρον 39.

Ὁ παρῶν Νόμος καὶ ὁ συννημένος αὐτῷ κανονισμὸς, ἀποτελοῦν ὁλοκληρωτικὸν αὐτοῦ μέρος, θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ

τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῶν ἐν ἀρθροῖς 7 καὶ 10 § 1 προβλεπομένων δανείων. Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα Νόμον καὶ εἰς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς καταργοῦνται.

Μεταβατικὴ Διατάξις.

Ἄρθρον 40.

Ὁ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμοστέος τρόπος εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 11 ὑπεγγύων προσόδων, θέλει ἐφαρμοσθῆ τὸ βραδύτερον δύο μῆνας μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 39 § 1 προθεσίαν.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω διμνημον χρονικὸν διάστημα ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν λόγῳ ἐσόδων θὰ γίνηται καθ' ὃν καὶ ἐν τῷ παρελθόντι τρόπον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ εἰσπραττόμενα ποσὰ εἴτε ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Μονοπωλίων, θὰ τίθενται κατὰ ὀκταήμερον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Τῶν ἤδη ἐν χρήσει ταινιῶν τοῦ καπνοῦ, χαρτοσήμων καὶ κινήτων ἐπιστημάτων διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν σχετικῶν ἐσόδων, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρήσις ἀπὸ τῆς ἐκπευσεως τῆς ἀνωτέρω διμνημον προθεσμίας.

Οἱ κάτοχοι χαρτοσήμων καὶ κινήτων ἐνσήμων δύνανται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς νὰ ἀνταλλάξωσι ταῦτα διὰ χαρτοσήμου καὶ κινήτων ἐνσήμων, τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων νέων τύπων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΧΡΕΟΔΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ ὑπολειπόμενον κεφάλαιον τῶν δανείων τῶν ἐκδοθέντων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 μέχρι τοῦ ἔτους 1893, συμπεριλαμβανομένων, ἀνέρχεται ὡς ἑξῆς: εἰς

Δάνειον	5 ⁰ / ₁₀₀	1881	φρ.	103,500,000
»	5 ⁰ / ₁₀₀	1884	»	90,531,000
»	4 ⁰ / ₁₀₀	1887 (μονοπωλίων)	»	133,045,000
»	4 ⁰ / ₁₀₀	1889 (πάγιον)	»	155,000,000
»	5 ⁰ / ₁₀₀	1890 (Πειραιῶς-Λαρίσης)	»	59,901,500
»	5 ⁰ / ₁₀₀	1893 (κεφαλαιώσεως)	»	9,739,000

Σύνολον » 551,716,500

Οἱ κατὰ τὸν Ἰούνιον 1893 κληρωθέντες τίτλοι, ὅσοι δὲν ἀντηλλάγησαν δι' ὁμολογιῶν τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως (Funding), θέλουσι πληρωθῆ πρὸς 65 ⁰/₁₀₀ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας.

Οἱ κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1893 κληρωθέντες τίτλοι θέλουσι πληρωθῆ πρὸς 75 ⁰/₁₀₀ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας.

Τὰ μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1898, περιλαμβανομένης, λήξαντα τοκομερίδια τῶν ἐν λόγῳ τίτλων τὰ μηκέτι παρουσιασθέντα πρὸς πληρωμὴν θέλουσι πληρωθῆ πρὸς 30 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν, καὶ τὰ πιστοποιητικὰ ἢ δελτία (tickets) τὰ παραδοθησόμενα εἰς τοὺς κατόχους διὰ τὰ μὴ πληρωθέντα 70 τοῖς ἑκατὸν, θέλουσιν ἐξοφληθῆ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἀρθρ. 15 τοῦ παρόντος.

Τὰ μεταγενέστερα τῇ 1 Ἰανουαρίου 1898 τοκομερίδια δέον ἐξοφλούμενα νὰ παρδίδωνται μετὰ τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

Αἱ μεταγενέστεραι τῷ νόμῳ τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1893 κληρώσεις λογίζονται ἀκυροὶ· οἱ δὲ κληρωθέντες κατ' αὐτὰς τίτλοι περιλαμβάνονται εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ καὶ ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐν κυκλοφορίᾳ τίτλους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς χρυσὸν ὑπηρεσία τῶν ἰσῶν καὶ τοῦ γρεβουσίου,

ὡς εἶχε προσδιορισθῆ διὰ τῶν ὀργανικῶν συμβάσεων τῶν ὡς ἀνωτέρω δανείων, τροποποιηθεῖσα δὲ προσωρινῶς διὰ τοῦ νόμου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1893, θέλει ἐκτελεσθαι ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1898 ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου τὰ εἰρημμένα δάνεια διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἥτοι:

Α' Κατηγορία

4 ⁰ / ₀ 1887 (μονοπωλίων) φρ. 133,045,000	
5 ⁰ / ₀ 1893 (κεφαλαιώσεως) » 9,739,000	
	ὄμου φρ. 142,784,000

Β' Κατηγορία

5 ⁰ / ₀ 1881 φρ. 103,500,000	
5 ⁰ / ₀ 1884 » 90,531,000	
5 ⁰ / ₀ 1890 (Πειρ. Λαρίσ.) » 59,901,500	
	ὄμου φρ. 253,932,500

Γ' Κατηγορία

4 ⁰ / ₀ 1889 (πάγιον) » 155,000,000	
	Τὸ ὅλον φρ. 551,716,500

Ἄρθρον 3.

Προσδιορίζεται διὰ τὴν ἀρχικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τούτων ἀπὸ τῆς 20^{ης} Ἰαννουαρίου 1898 ποσὸν δραχ. 14,850,000, ὅπερ δέον ν' ἀποδίδῃ τοῦλάχιστον 9,000,000 φράγκων χρυσῶν κατ' ἔτος.

Τὸ ποσὸν τοῦτο προορίζεται,

1) Ὅπως ἀποδίδηται εἰς τὰ εἰρημμένα δάνεια, κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὀρισθεῖσαν τᾶξιν τόκος ἐτήσιος ὀριζόμενος κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς,

43⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου, ἥτοι φρ. 1,72⁰/₀, διὰ τὸ δάνειον τοῦ 1887 (τῶν μονοπωλίων).

32⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου, ἥτοι φρ. 1,60⁰/₀, διὰ τὸ δάνειον 5⁰/₀ τοῦ 1893 (κεφαλαιώσεως) καὶ διὰ τὰ δάνεια τῆς δευτέρας κατηγορίας.

32⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου, ἥτοι φρ. 1,28⁰/₀ διὰ τὸ ἀποτελοῦν τὴν τρίτην κατηγορίαν δανείων.

2) Νὰ ἐκτελῆ διὰ τοῦ περισσεύματος κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ὀριζομένην τᾶξιν τὴν ἀπόσβεσιν ἐκάστου τῶν εἰρημμένων δανείων, εἴτε δι' ἐξαγορᾶς, εἴτε διὰ κληρώσεως.

Τὸ προσδιοριζόμενον ἐτησίως διὰ τὴν ἀπόσβεσιν ποσὸν ἀναλογεῖ πρὸς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀρχικοῦ τόκου τῶν σήμερον ἐν κυκλοφορίᾳ τίτλων κατὰ τὸ ἄρθρον 1, διανέμεται δὲ μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν δανείων κατὰ τὴν ὀριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τᾶξιν, καὶ κατὰ τὴν ἐνδεικνυομένην διὰ τοῦ ἄρθρου 11 ἀναλογίαν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1898 καὶ τὰ τέσσαρα ἐπόμενα ἔτη τὸ προσδιορισμένον διὰ χρεολύσιον ποσὸν περιορίζεται ἐξαιρετικῶς εἰς 1 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀρχικοῦ τόκου. Κατὰ συνέπειαν τὸ ποσὸν εἰς δραχμὰς, τὸ ὀριζόμενον εἰς τὴν ἀρχικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου τῶν εἰρημμένων δανείων, περιορίζεται διὰ τὴν εἰρημμένην χρονικὴν περίοδον εἰς δρ. 14,437,500, αἱ ὁποῖαι δέον ν' ἀποφέρωσι τοῦλάχιστον φράγκα χρυσᾶ κατ' ἔτος 8,750,000.

Ἄρθρον 4.

Οἱ τόκοι τῶν ἐξαγοραζομένων ἢ ἐπὶ τῇ βᾶσει κληρώσεως ἀποσβενομένων τίτλων προορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς αὐξήσιν τῶν τόκων τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ μενόντων τίτλων.

Ἄρθρον 5.

Θέλει τηρεσθαι λογαριασμὸς τῶν ἀντιτίμων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα τῶν πραγματοποιηθέντων ἐμβασμάτων εἰς τὰ ἐπιφορτισμένα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένων δανείων καταστήματα, ὡς πρόβλε-

ψις τῆς κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἀναγκαίας ἐνιαυσίου ὑπηρεσίας τῶν ἐν λόγῳ δανείων.

Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, εἰς ἣν ἠγοράσθη τὸ ὅλον τῶν κατὰ τὸ ἔτος ὑπὸ τῆς διεθνούς Ἐπιτροπῆς γενεμένων ἐμβασμάτων, προσθήκη τῶν μεσιτειῶν, προμηθειῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐμβασμάτων ἐπισυναλλαγῆς, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἐμβασμάτων εἰς χρηματοδέματα, τῶν ἐξόδων ναύλου καὶ ἀσφαλείας.

Ἐὰν ὁ οὕτω καταστροφθεὶς λογαριασμὸς ἤθελε φέροι ἀθροισμα κατώτερον πρὸς τὸ εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα ποσόν, τὸ ὀριζόμενον ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3, ἢ εἰς δραχμὰς διαφορά, ἀποτελοῦσα οἰκονομίαν ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω πρόβλεψιν προμηθευομένου χρυσοῦ καὶ συναλλάγματος, θέλει προστίθεσθαι, μέχρις ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων δανείων ἥτοι,

30⁰/₀ εἰς αὐξήσιν τῶν τόκων.

30⁰/₀ εἰς αὐξήσιν τοῦ χρεολυσίου.

Ἄν τὰ ποσὰ εἰς δραχμὰς, τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3, δὲν ἤθελον ἀποφέρει εἰς φράγκα τὸ κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὀρισθὲν ποσὸν τῆς ἀρχικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν λόγῳ δανείων κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις, ἢ διαφορά θέλει συμπληροῦσθαι διὰ τῶν ἐσόδων τῶν ὀρισμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἑλληνικῶν δημοσίων δανείων καὶ, ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων, ἐκ τῶν ἐν γένει προσόδων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἡ σημερινὴ ἐνιαυσία ἀκαθάριστος πρόσδοδος ὑπολογίζεται ἐκ τῶν μονοπωλίων εἰς δραχ.	12,300,000
ἐκ τοῦ καπνοῦ εἰς δραχ.	6,600,000
ἐκ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου εἰς δραχ.	10,000,000
Τὸ ὅλον δρ.	28,900,000

Ὅταν ἡ ἀκαθάριστος πρόσδοδος τῶν ἐν λόγῳ ἐσόδων ἤθελον ἐν συνόλῳ ὑπερβῆ τὸ ἄνω σημειωθὲν ποσὸν δραχμῶν 28,900,000, τὸ εἰς δραχμὰς πλεονασμα, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, ὑπολογιζομένων εἰς 18 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ τοιούτου πλεονάσματος, θέλει διατεθῆ μέχρις ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν αὐτῶν δανείων, ἥτοι 30⁰/₀ εἰς βελτίωσιν τοῦ τόκου, 30⁰/₀ εἰς αὐξήσιν τοῦ χρεολυσίου.

Ἄρθρον 7.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν τόκων τῶν ἐξαγορασθέντων ἢ συνεπιείκ κληρώσεως ἐξοφληθέντων τίτλων, τῆς οἰκονομίας ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος καὶ τῶν πλεονασμάτων ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, θέλουσι γίνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 8.

Ἡ αὐξήσις τῶν τόκων θέλει ἐπάγεσθαι κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὀρισθεῖσαν τᾶξιν δι' ὑψώσεως κατὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου τῶν ἀποτελούντων ἐκάστην κατηγορίαν δανείων.

Τὰ ποσὰ τὰ προωρισμένα εἰς αὐξήσιν τοῦ τόκου δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος, θέλουσιν ἄγεσθαι εἰς πίστωσιν εἰδικῶν λογαριασμοῦ.

Ὅταν τὸ εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ποσόν, ἡξημένον διὰ τῶν τόκων οὗς τυχὸν παρήγαγε φθάσῃ εἰς δύο ἑκατοστὰ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου τῶν τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀποτελούντων δανείων, τὸ ἐν λόγῳ ποσόν θέλει προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον τοκομερίδιον τῶν εἰρημμένων δανείων.

Αἱ ἀκόλουθοι ἐκ πλεονασμάτων εἰσπράξεις θέλουσι διατίθεσθαι ἀλληλοδιαδόχως καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἰς αὐ-

ξησιν τοῦ τόκου τῶν δανείων τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης κατηγορίας.

Μετὰ τὴν ὑπὲρ τῆς τελευταίας κατηγορίας διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων ὡς ἔνω, ἢ τῶν τόκων αὐξήσεις ἐνεργηθήσεται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, εἰς τρόπον ὥστε τὰ διαθέσιμα ἐκ πλεονασμάτων ἔσοδα διατεθήσονται πάντοτε πρῶτον ὑπὲρ τῆς κατηγορίας ἢ τῶν κατηγοριῶν τῶν δανείων, ἅτινα δὲν μετέσχον εἰς τὰς προηγουμένας διανομὰς πλεονασμάτων.

Ἄρθρον 9.

Ὁ τόκος τῶν δανείων, τῶν διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένων, οὐδέποτε δύναται νὰ αὐξηθῇ πέραν τοῦ ἀρχικῶς συναμολογημένου ποσοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν ἤθελε φθάσει εἰς τὸ ὄριον τοῦτο μία τῶν κατηγοριῶν δανείων, τὸ διαθέσιμον πλεόνασμα ὀρίζεται εἰς αὐξήσιν τοῦ τόκου τῆς ἐπομένης κατηγορίας· ὅταν δὲ ὅλα τὰ δάνεια ἤθελον ἀνακτῆσαι τὸν ἀρχικὸν τόκον, τὸ πλεόνασμα μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀπόσβεσις θέλει λαμβάνει χώραν δι' ἐξαγορᾶς, καὶ ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν τίτλων ἤθελεν ὑπερβῆ τὸ ἄρτιον διὰ κληρώσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ εἰς ἀπόσβεσιν τῶν κεφαλαίων τῶν δανείων, δυνάμει τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 προοριζόμενα ποσὰ ἔχονται εἰς πίστωσιν λογαριασμοῦ ἐιδικοῦ.

Θέλουσι δὲ διατίθεσθαι εἰς ἀπόσβεσιν ἐκάστης κατηγορίας τῶν δανείων, ἅμα ὡς τὸ εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ποσόν, ἠυξημένον διὰ τῶν τυχόν ἐπ' αὐτοῦ τόκων, φθάσῃ εἰς δύο ἑκατοστὰ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας· ἔτσι.

Πρώτη κατηγορία.

4 %	1887 (μονοπωλίων)	φρ.	106,436.—	
5 %	1893 (κεφαλιώσεως)	»	9,739.—	116,175.—

Δευτέρα κατηγορία.

5 %	1881	φρ.	103,500.—	
5 %	1884	»	90,531.—	
5 %	1890 (Πειρ.-Λαρίσ.)	»	59,901.50	253,932.50

Τρίτη κατηγορία.

4 %	1889		124,000 —	
			Ἐν ὄλφ φρ.	494,107.50

Οἱ κανόνες, οἱ τεθέντες ἐν τῷ ἄρθρῳ 8, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τηρητέαν τάξιν περὶ τὴν αὐξήσιν τῶν τόκων, θέλουσιν ἐφαρμοζέσθαι εἰς τὰς ἀποσβέσεις, τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς χρυσὸν Ἑλληνικῶν δανείων, τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ προβλεπομένων, ἐπιφορτίζονται:

Ἐν Ἀθῆναις, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Βερολίνῳ, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὴν Γερμανίαν.

Ὁ κ. Σ. Βλεγχρέδερ.

Ἐν Φραγκφούρτῃ π. Μ. Οἱ κ. κ. Φὸν Ἐρλάγγερ καὶ Γίος.

Ἐν Λονδίνῳ, Οἱ κ. κ. Κ. Ι. Ἄμβρο καὶ Γίος.

Ἐν Παρισίοις, Ἡ Ἐθνικὴ Προξοφλητικὴ Τράπεζα τῶν

Παρισίων.

Ἐὰν οἶκος ἢ κατάστημα ἐκ τῶν εἰρημένων, ἤθελε μεταβληθῆ ἢ παύσει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων, ἢ Κυβέρνησις, ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, θέλει ἄνευ ἀναβολῆς ὑποδείξει ἕτερον Τραπεζικὸν κατάστημα, ἐπιφορτισθόμενον τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Καθ' ἣν δὲ

περίπτωσιν ἢ ὑπόδειξις αὕτη δὲν ἤθελε λάβει χώραν ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἢ διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα προσωρινὰ μέτρα εἰς ἀποφυγὴν διακοπῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων.

Προμήθεια ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δίδεται εἰς τοὺς ἐν λόγῳ οἶκους καὶ καταστήματα ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένων πληρωμῶν.

Αἱ συσχετικαὶ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων δημοσιεύσεις γίνονται εἰς βῆρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἐξοφληθέντα τοκομερίδια παραδίδονται εἰς τοὺς Προξένους τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθθα αἱ πληρωμαὶ ἐνηργηθήσαν, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν, ἐνεργητέαν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων τοῦ δανείου 5 % 1893 κεφαλιώσεως, οἱ κ. κ. Κ. Ι. Ἄμβρο καὶ Γίος ἐξουσιοδοτοῦνται ὅπως ἐκδώσωσι τίτλους ὀριστικούς, ὧν τὸ κείμενον θέλει διατυπωθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ἐξουσιοδοτοῦνται πρὸς τοῦτοις ἵνα μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1899 καταβάλωσιν εἰς τοὺς κομιστὰς ἐκάστου προσωρινοῦ τίτλου, ἐφ' οὗ ἐπληρώθησαν ἤδη τριάκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἀρχικοῦ τόκου, δύο σελλίνια κατὰ λίραν στερλίαν ἀντὶ τῶν μὴ πληρωθέντων ἐβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Αἱ πληρωμαὶ αὗται θέλουσι καταλογισθῆ εἰς πίστωσιν τῶν ποσῶν ἅτινα τοῖς κατεβλήθησαν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν εἰρημένων ὁμολογιῶν.

Τὸ ἀπομένον ἐν χερσὶν αὐτῶν ὑπόλοιπον θέλει διατεθῆ εἰς ἀπόσβεσιν δι' ἐξαγορᾶς προσωρινῶν τίτλων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποδώσει τὰς	δρ.	3,860,061.07
αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον κατὰ Δεκέμβριον 1893 ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Ἐταιρείας τῶν Μονοπωλίων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Ἰανουαρίου 1894 τοῦ πληρωθέντος ἐπὶ τοῦ δανείου 4 % τοῦ 1887, πρὸς 50 % εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα, ἦτοι 1 % ἐπὶ δρ. 133,045,000	δρ.	1,330,450.—
ἦτοι	δρ.	2,529,611.07

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καταβληθῆ εἰς δόσεις ἀνὰ δραχ. 500,000, ἐντὸς πέντε ἐτῶν, ἀρχομένων τῷ 1898, καὶ διατεθήσεται εἰς αὐξήσιν τοῦ τόκου τοῦ δανείου 4 % τοῦ 1887.

Τὸ ἐντεῦθεν προκύψον προσαύξημα τοῦ τόκου προστεθήσεται εἰς τὸ δεύτερον τοκομερίδιον ἐκάστου τῶν ἐν λόγῳ πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ὑφιστάμεναι ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν μὴ πληρωθέντων 70 % ἐπὶ τῶν τοκομεριδίων τῶν ἀνωτέρω δημοσίων δανείων, ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1894 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1898, περιλαμβανομένων, κανονισθήσονται πρὸς 5 % ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη ἐνεργηθήσεται ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν πιστοποιητικῶν ἢ δελτίων τῶν παραδοθέντων εἰς τοὺς κομιστὰς, καὶ δὴ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ τοκομεριδίου διὰ τὸ ὅποιον τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὰ ἢ δελτία ἐξεδόθησαν· ἐξαιρεῖται ἡ συσχετικὴ πρὸς τὸ τοκομερίδιον τοῦ Ἀπριλίου 1894 πληρωμὴ, ἢ ὅποια πραγματοποιηθήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1898.

Τὰ ἐκπροσωποῦντα τὰς ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεις πιστοποιητικά ἢ δελτία θέλουσιν ἀκυρωθῆ καὶ παραδοθῆ εἰς το Δημέσιον.

Νέα πιστοποιητικά ἢ δελτία, πληρωτέα ὑπο τοὺς αὐτοὺς ὄρους καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς λήξεις, παραδοθήσονται εἰς τοὺς κατόχους τῶν τοκομεριδίων ὅσα δὲν ἐταξουσιασθῆσαν ἐπιπρὸς πληρωμῆν.

Ἄρθρον 16.

Οἱ τόκοι τῶν δανείων, εἰς ἃ ἀφορᾷ ὁ παρῶν κανονισμὸς, παραγράφονται μετὰ πενταετίαν

Ἡ ἐξόφλησις κληρωθέντων τίτλων παραγράφεται μετὰ τριακονταετίαν.

Ἡ πληρωμὴ τῶν πιστοποιητικῶν ἢ δελτίων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 παραγράφεται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ τακτικὴ ὑπηρεσία τῶν δανείων, εἰς ἃ ἀφορᾷ ὁ παρῶν κανονισμὸς, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πραγματοποιητέαι κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ πληρωμαί, ἐνεργεῖνται τῇ μεσολαβήσει τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀσφαλιζονται δια τοῦ

προϊόντος τῶν ὑπεγγύων προσόδων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας αὐτῶν διὰ τῶν γενικῶν πόρων τοῦ Κράτους.

Ὁ νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1898.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀλέξ. Θ. Ζαΐμης,

Πρόεδρος

Στεφ. Στεφῆν

Α. Τόμαν

Γ. Κόρπας

Α. Παναγιωτόπουλος

Κ. Σμολενσκις

Κ. Χατζηκυριάκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1898.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

A. TOMAN

